

25. marts 2021
Sagsnr. 21/00205
Klagenr. 1017060
SHOL

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**

Toldboden 2
8800 Viborg

AFVISNING AF KLAGE i sag om tilladelse til kystbeskyttelse på fællesaftalestrækningen Lodbjerg-Nymindesø i Thisted, Lemvig, Holstebro og Ringkøbing-Skjern kommuner

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 1, jf. § 18, stk. 1.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klagen over Kystdirektoratets afgørelse af 28. august 2020 om tilladelse til kystbeskyttelse i form af kystnær sandfodring samt strandfodring på fællesaftalestrækning Lodbjerg-Nymindesø i Thisted, Lemvig, Holstebro og Ringkøbing-Skjern kommuner.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet² og gebyrbekendtgørelsens § 2.³ Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. kystbeskyttelseslovens § 18 b, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 705 af 29. maj 2020 om kystbeskyttelse m.v.

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

³ Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 16. september 2020 påklaget til Folketingets Ombudsmand af V1. Ombudsmanden har den 23. oktober 2020 videresendt klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager er desuden fremkommet med supplerende bemærkninger ad flere omgange, herunder bl.a. den 6. oktober 2020, den 24. november 2020 og den 1. marts 2021. Derudover har klager den 20. marts 2021 indsendt byggemødereferater mellem bygherre (Kystdirektoratet) og entreprenør fra perioden 8. september 2020 til 17. december 2020 vedrørende de tre strækninger, hvor Kystdirektoratet har truffet afgørelse om, at tilladelsen kan udnyttes straks.

Klager har navnlig anført, at

- Kystdirektoratet ikke har haft hjemmel til at beslutte, at tilladelsen for tre af strækningerne kan udnyttes straks, jf. kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 10, da betingelserne for at anvende bestemmelsen ikke er opfyldt,
- Kystdirektoratets afgørelse er ugyldig, da klagevejledningen i Miljøstyrelsens § 25-tilladelse, som danner grundlag for Kystdirektoratets afgørelse, er misvisende og behæftet med fejl, og
- der reelt set er tale om forsøgsfodringer.

Vedrørende klageberettigelse har klager navnlig anført, at V1 er en erhvervsdrivende fond, som udfører kystbeskyttelse på verdensplan, og at V1 er klageberettiget i sager, hvor Kystdirektoratet er myndighed. Klager har til støtte herfor henvist til en kendelse fra Klagenævnet for Udbud, hvor nævnet har vurderet, at klager er klageberettiget.⁴

2. Sagens oplysninger

Kystdirektoratet har den 28. august 2020 i medfør af kystbeskyttelseslovens § 3 meddelt tilladelse til at udføre kystnær sandfodring samt strandfodring på fællesaftalestrækningen Lodbjerg-Nymindesø i Thisted, Lemvig, Holstebro og Ringkøbing-Skjern kommuner. Direktoratet har samtidig i medfør af habitatbekendtgørelsen for søterritoriet truffet afgørelse om, at der ikke skal udarbejdes en konsekvensvurdering for hele udpegningsgrundlaget i Natura 2000-områderne.⁵

Derudover fremgår det af den påklagede afgørelse, at Miljøstyrelsen den 28. august 2020 har truffet afgørelse efter miljøvurderingslovens § 25 for så vidt angår landdelen af projektet, og at direktoratet, som myndighed for

⁴ Klagenævnet for Udbud, kendelse af 4. november 2020 (j.nr. 20/05183).

⁵ Bekendtgørelse nr. 654 af 19. maj 2020 om administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet.

de dele af projektet, der udføres på søterritoriet, har anvendt Miljøstyrelsens § 25-tilladelse (VVM). I forlængelse heraf har direktoratet oplyst, at en tilladelse efter kystbeskyttelseslovens § 3 erstatter en tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, for så vidt angår den del af projektet, der vedrører vanddelen.

Kystdirektoratet har desuden i medfør af kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 10, truffet afgørelse om, at tilladelsen kan udnyttes straks, såfremt der opstår et behov for at iværksætte afværgeforanstaltninger for at sikre opretholdelsen af mindstekravet til klitbredden. Direktoratet har i forlængelse heraf vurderet, at der er behov for straks at igangsætte fodringer på tre af strækningerne.

Af den påklagede afgørelse fremgår det, at der er søgt om kystbeskyttelse i form af sandfodring med maksimalt 27,9 mio. m³ sand på en 116 km lang strækning mellem Lodbjerg og Nymindegab over en femårig periode. Strækningen er opdelt i ni hovedstrækninger og 33 delstrækninger, og strækker sig fra Lodbjerg (mellem Lodbjerg Fyr og Flade Sø) til Nymindegab (ca. to km syd for Nymindegab by).

Kystdirektoratet har ved vurderingen af, om der kan meddeles tilladelse til projektet efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, afvejet hensynene i kystbeskyttelseslovens § 1, og har herefter fundet, at der kan meddeles tilladelse til det ansøgte projekt efter kystbeskyttelsesloven. Direktoratet har ved vurderingen heraf lagt vægt på, at formålet med projektet er at opretholde sikkerhedsniveauet på strækningen Lodbjerg-Nymindegab og dermed beskytte bagvedliggende ejendomme og infrastruktur mv. Direktoratet har endvidere ved afvejningen af hensynene lagt stor vægt på behovet for kystbeskyttelse samt hensynet til kystbeskyttelsesforanstaltningens tekniske og natur- og miljømæssige kvalitet.

Derudover har Kystdirektoratet lagt afgørende vægt på, at der er udarbejdet en miljøkonsekvensrapport, som belyser projektets miljømæssige påvirkninger, og som også indeholder væsentligheds- og konsekvensvurderinger, og har på baggrund heraf vurderet, at der ikke vil ske en miljømæssig påvirkning af projektområdet og dets nærhed i en sådan grad, at der ikke kan meddeles tilladelse til projektet.

Kystdirektoratet har desuden lagt afgørende vægt på, at Miljøstyrelsen har meddelt tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, stk. 1, til landdelen af projektet.⁶

⁶ Sagsnr. 2020-12640. Miljø- og Fødevareklagenævnet har den 26. januar 2021 stadfæstet Miljøstyrelsens § 25-tilladelse til landdelen af projektet (sagsnr. 20/11336).

Kystdirektoratet har den 6. januar 2021 og den 3. marts 2021 indsendt bemærkninger til klagen, og har navnlig anført, at Miljø- og Fødevareklagenævnet tidligere har afvist klager som værende klageberettiget, og at det efter direktoratets vurdering ikke er dokumenteret, at klager har en væsentlig individuel interesse i sagen.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Ifølge kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 1, kan afgørelser efter lovens § 3, stk. 1, blandt andet påklages af enhver, der har en væsentlig individuel interesse i sagens udfald, lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen samt af landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, eller som efter deres formål varetager væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer.

At have en ”væsentlig individuel interesse” i sagens udfald betyder, at man skal være berørt af afgørelsen i en vis kvalificeret grad, eller at man kan blive påvirket af afgørelsen i et vist omfang. Denne påvirkning skal være speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have for alle og enhver inden for en større personkreds. En mere almindelig interesse, herunder en interesse af mere almen, principiel, teoretisk eller holdningsbaseret karakter (ideelt betonet interesse) i et områdes natur- og miljøforhold eller en mere indirekte interesse vil dog ikke i sig selv kunne begrunde klageberettigelse.

Det er ligeledes et krav, at sagens udfald har retlige eller faktiske konsekvenser for den pågældende, og at disse konsekvenser er mere udprægede for den pågældende end for de fleste andre fysiske eller juridiske personer. Følgerne skal endvidere have en vis vægt, idet de skal overstige en tålegrænse.

Den interesse, som klager har i sagens udfald, fremgår af det, der klages over. Hvis der således klages over noget, som klageren ikke har en væsentlig individuel interesse i, er klager ikke klageberettiget. Det samme gælder, hvis der klages over forhold, som den konkrete lov ikke værner.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er klageberettiget. Nævnet har herved lagt vægt på, at de fremførte klagepunkter har karakter af en ideelt betonet interesse, som ikke er anderledes for klager end for andre borgere.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder endvidere, at klager ikke er omfattet af den kreds af klageberettigede foreninger og organisationer, som er

opregnet i kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 1, idet der er tale om en erhvervsdrivende fond.

Det forhold, at Klagenævnet for Udbud ved kendelse af 4. november 2020 har vurderet, at klager i medfør af Lov om Klagenævnet for Udbud § 6, stk. 1, nr. 1, har en retlig interesse og dermed er klageberettiget, kan ikke føre til et andet resultat.⁷ Nævnet har herved lagt vægt på, at Klagenævnet for Udbud ved vurderingen af klagers klageberettigelse har lagt vægt på, at klager er potentiel tilbudsgiver i forbindelse med udbud af kystbeskyttelsesarbejder i forhold til det konkrete udbud. At klager er potentiel tilbudsgiver ift. det konkrete udbud er derimod ikke relevant for vurderingen af, om klager i medfør af kystbeskyttelseslovens § 18 a, stk. 1, opfylder betingelserne for at være klageberettiget.

3.2 Gebyr

Som følge af afgørelsen tilbagebetales det indbetalte klagegebyr, jf. gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 2, nr. 3.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klagen over Kystdirektoratets afgørelse af 28. august 2020 om tilladelse til kystbeskyttelse i form af kystnær sandfodring samt strandfodring på fællesaftales-trækning Lodbjerg-Nymindesø i Thisted, Lemvig, Holstebro og Ringkøbing-Skjern kommuner.

⁷ Bekendtgørelse nr. 593 af 2. juni 2016 af lov om Klagenævnet for Udbud.